

مطبوعاتي اعلاميه

حزب التحرير - ولايه افغانستان ټولو مسلمانانو ته د لوی اختر مبارکي وړاندې کوي او د ديني مراسمو وحدت شرعي اصل گڼي

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، لِإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ

د حزب التحرير - ولايه افغانستان مطبوعاتي دفتر د لوی اختر د رارسېدو په مناسبت ټولو مسلمانانو ته مبارکي وايي. تر څنگ يې د الله سبحانه و تعالی له درباره په اخلاص دعا کوو چې د ټولو مسلمانانو طاعتونه، عبادتونه، مبارزې او قربانۍ په خپل رحمت سره قبول کړي او حج يې مبرور وگرځوي.

اختر د نړۍ د مسلمانانو تر منځ د خوښۍ، خوشالۍ او وحدت مظهر دی. له بده مرغه سرکال لوی اختر په مختلفو خاورو کې په مختلفو ورځو لمانځل کېږي. لکه د افغانستان حاکم نظام چې د یکشنبې ورځ عرفه او دوشنبه يې د اختر لومړۍ ورځ اعلان کړې ده، په داسې حال کې چې په ډېری نورو اسلامي خاورو کې د مسلمانانو د شهادت پر بنسټ د شنبې ورځ عرفه او یکشنبې به د قربانۍ د اختر لومړۍ ورځ وي.

په ديني مراسمو کې اختلاف ستره فتنه ده چې د افغانستان مسلمان ولس يې د خپل شرعي تکليف په ترسره کولو کې له لار ورکۍ سره مخ کړی دی. په داسې حال کې چې د حاکم نظام ډېری مقامات د حج په مراسمو کې گډون لري او پخپله هم په عرفات کې د حاجيانو له وقوف او عرفې له ورځې څخه خبر دي. نو پوښتنه دا ده چې دغه مقامات د خپلې فتوا پر اساس عرفه او اختر لمانځي که د حج د مراسمو پر اساس؟! له بده مرغه حاکم نظام د اختر په اعلان کې د يوې ورځې په ځنډ سره د نورو مسلمانانو له شهادت سره مغاير عمل کوي او دا گام يو ډول بې اعتنايي او د اسلامي امت تر منځ تفرقه اچول گڼل کېږي. لکه څه ډول چې سر کال په کوچني اختر کې هم دغسې نه دقت او پاشلتوب رامنځته شوی و چې وروسته بيا اصلاح شو.

دينی مراسم خورا حساس موارد دي او پکار نه ده چې د ملي دولتونو د سيالۍ ډگر وگرځي. شرعي اصل هم د مسلمانانو تر منځ د ديني مراسمو پر وحدت ټينگار کوي. لکه رسول الله صلی الله عليه وسلم چې څرگنده کړې ده چې د دنيا په هره سيمه کې د هر مسلمان لخوا د مياشتې ليدنه شرعاً په نورو اسلامي خاورو کې مسلمانان ملزم کوي چې له هغه سره سم خپل ديني مناسبتونه تنظيم کړي. په دې مورد کې هېڅ مسلمان پر بل مسلمان او هېڅ سيمه پر بلې سيمې غوره والی نه لري. په ځانگړي ډول په اوسني عصر کې چې په کم شمېر ټانيو کې د دغه شهادت خبر د نړۍ تر ټولو خلکو رسېږي. که په دې برخه کې ځينې پخوانۍ فتواوې هم شتون ولري، هغه د هغې زمانې د واقعيت او له يوې بلې څخه د سيمو د لږوالي په دليل په هغه وخت کې د اعتبار وړ وي. مگر نن ورځ د واقعيت د تغير په دليل هغو فتواوو خپل مشروعيت له لاسه ورکړی او استدلال پرې نه شي کېدلی. په حنفي فقه کې هم شرعي اصل د ديني مناسبتونو د پيل يا پای لپاره د دوو عادل و مسلمانانو لخوا د مياشتې د ليدني شهادت کافي بللی چې دا خبره د فقهي مذاهبو له لوري د مسلمانانو پر وحدت او له تفرقي څخه د اجتناب پر ټينگار دلالت کوي.

له شک پرته دا د الله سبحانه و تعالی رحمت دی چې مسلمانان یې واحد امت گرځولی او غوښتي یې دي چې مسلمانان د حج، روژې، جهاد، اخترونو او نورو شرعي احکامو په څېر د دیني شعائرو په ترسره کولو کې واحد تقویم ولري او په دې برخه کې له نورو ملتونو څخه ځانگړي وي. ځکه چې شرعي احکامو ټول مسلمانان مخاطب کړي دي، نه کوم ځانگړی ملت یا کومه ځانگړې سیمه.

په واقعیت کې هغه څه چې په امت کې د شرعي احکامو د تطبیق او دیني مراسمو د وحدت خنډ گرځېدلي؛ هغه د دولت - ملت پولې، پر یو بل د مسلمانانو بې باوري او د قدرت پر سر سیالی دي. دغو عواملو نه یوازې دا چې د امت خوښی یې ویشلې دي، د امت غمونه یې هم یو له بله پردي کړي دي. ملي سیاستونو امت دومره له ځانه پردي کړی دی چې حتا نه پوهېږي په سوډان کې څه جنایتونه روان دي، په کشمیر کې څوک وژل کېږي او همدارنگه د غزې قضیه یوازې د فلسطینیانو داخلي قضیه گڼل کېږي. ډېری د دغه غیر شرعي سیاست د اغېز له امله فکر کوي چې شرقي ترکستان د چین د قلمرو مشروع برخه ده.

هو، د قربانۍ اختر مور ته ابراهیم (علیه السلام) رایادوي چې د سربښدنې، توکل او الولاء والبراء نمونه ده. نو که غزه لرې ده، تاجکستان خو افغانستان ته نږدې دی؛ هلته د اسلام ضد فرمانونه صادرېږي او زموږ مسلمانې خویندې د «وا معتصما» چیغې وهي؛ خو حکام د سیاسي مصلحتونو پر بنسټ چوپ دي.

نو واجب ده چې مسلمانان د دویم راشده خلافت دولت تر چتر لاندې د فکري، سیاسي او جغرافیوي وحدت لپاره هڅې او مبارزه وکړي، تر څو د دغسې فتنو له شر، لار ورکۍ او تفرقې څخه خلاصون ومومو او د مسلمانانو د خوښۍ او خوشالی ورځې له اندونیزیا څخه تر مراکش پورې واحدې او مشترکې شي. یقیناً چې د مومنانو لپاره د خوښۍ له سترو ورځو څخه یوه یې هغه ورځ ده چې د الله سبحانه و تعالی نصرت نازل شي او دویم راشده خلافت قایم شي.

وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ ۗ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (الروم، 5-4)

او په هغه ورځ مومنان د الله په نصرت خوشالېږي. الله هغه چا ته نصرت ورکوي چې خوښه یې شي هغه نه ماتېدونکی او مهربان ذات دی.

د حزب التحرير - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر